

Anton Dreö iz Arjavasi fl. 10
Franc Rojnik iz Braslovč " 10

Pri loteriji pri dirki bile so potegnene naslednje številke: 2774, 2539, 3748, 501, 3360, 2035, 3213, 507, 2016, 2441, 3782, 3792, 1887, 624, 3878, 318, 3770, 2694, 3712. Za številke: 2057, 140, 3576, 3775, 27, 1435, 839, 929, 992, 2704, 710, 2461, 1217, 1918, 1379 se še nihče nij oglašil.

Da sta ta dva dneva tako dobro izpala, se imamo, kakor sem uže omenil, preč. g. Hauptu v prvi vrsti zahvaliti; veliko delal je tudi Žaveu zmirom prijazni svetli knez Salm, za kar mu bodi presrečna zahvala.

Na dirkališči sta posebno gg. Hausenbihler in J. Janič se trudila, za kar jima bodi izrečeno javno priznanje.

Trikratni živio in prisrečna zahvala še našim lepim Žavčankam, kateri so se pri dekoriranji in pletenji vencev toliko trudile.

Upravno gruntuje davka je deželna komisija v Gradci dokončala, ker je številne reklamacije rešila. Nasledek previsoke vpenitve pa ostane štajerskim kmetom v spomin na liberalno nemško dobo. Od deželnega zbora izvoljena moža g. Lipold in g. Perko sta pa vrlo in vestno delala in reklamacijam skušala ustrezati, kolikor sta le mogla. Prvotno svoto čistega dohodka 11.220.576 fl. sta pomagala znižati do 10.744.426 glđ. tedaj za 477.529 fl. Od teh pride na okraje: Celje I. 22.004 fl. (poročevalec g. Perko), Celje II. 334 fl. (Perko), Ljutomer 8343 fl. (g. Lipold), Maribor 61.751 fl. (Perko), Ptuj 15.830 fl. (Perko), Radgona 23.326 fl. (Perko), Brežice 23.320 fl. (Perko), Slov. Gradec 8807 fl. (Perko).

Kuga mori rake v Krki na Kranjskem jako hudo. Skoraj vsi so mrtvi; ljudje zgubijo veliko dohodkov.

Sejmi na Kranjskem 25. sept. Bučka, 27. sept. Podbukovje, Borovnica, 29. sept. Drnovo, Dovje, Rovte, Loka, Grosuplje, Mirna peč, Mengš na Blokak, Završ; na Koroškem 25. sept. Ukve, št. Mihel pri Pliberku, 29. sept. Grajfenburg, Pussarnica, Redendol, Rožek, št. Pavel, št. Vid.

Dopisi.

Iz Šoštanja. (Nova čitalnica.) Angeljsko nedeljo se je tukaj „Čitalnica šaleške doline“ slovesno otvorila. Akoravno na dobrem ter uzornem izvršetku te slovesnosti nijmo nikedar dvomili, se vendar tako sijajnega izida nijmo nadejali. V jutranjem svitu razlegal se je uže grom možnarjev po celej prijaznej in divnej šaleške dolini. V trgu postavil se je velikansk in krasen slavolok, kateri je imel na pročelji prav izvrstno izdelano, 1½ metra visoko sokolsko znamenje, spodaj pa napis: „Dobro došli!“ Na zadnji strani slavoloka nahajal se je napis: „Na zdravje.“ O

poludne bila je v trgu uže velika guječa, zlasti kmetskega občinstva je obilno došlo. Vse je jako težko pričakovalo prihoda mladega, a vrlega „Savinjskega Sokola.“ Okolo 3. ure naznanja nam pok možnarjev, da se „Sokol“ bliža. Z godbo na čelu ter zastava korakali so skozi trg mimo farne cerkve, kjer je stal slavolok z napisom: „Živili Sokoli“, na vrt g. Miha Tajnika. Pri ubodu v vrt bil je slavolok z napisom: „Srčen pozdrav“ in tukaj je tudi osnovalni odbor čitalnice pozdravil Sokola, za kateri pozdrav se po tem starosta Sokolov gospod Lipold primerno zahvali. Na vrtn bili sta postavljeni dve veliki kolibi z zastavami i venci vse lepo okinčani. Klopi in mize bile so priredjene za 300—400 oseb, a kmalu se je videlo, da je prostora premalo, kajti zbralo se je okolo tisoč ljudi. Najpreje se potem od strani osnovalnega odbora poroča o ustanovi čitalnice ter drugih podrobnostih, na kar se začne upisovanje udov v čitalnico. Da je zanimanje za to društvo splošno, je najlepši dokaz to, da se je takoj nad sto udov upisalo ter pristopnina plačala. Ko se upisovanje konča, pričel je občni zbor z dnevnim redom volitve odbora. Predsednikom bil je izvoljen g. Ivan Vošnjak, kateri so potem za to izkazano mu čast ter zaupanje zahvaljuje in v daljšem govoru razkaziva, kako da se uže večkrat nameravalo čitalnico tukaj osnovati, pa da so šestokrat tuji, nenaravni upljivi te poskuse zaprečili; da so ravno ti tuji upljivi mnogo uzrok, da mej prebivalci šaleške in savinjske doline do zdaj nij bilo mogoče nikake vzajemosti doseči; da je tujčeva peta vsem jednako trdo stala na tilniku; da se nam je bilo bati pogina, da naš presvitli cesar sam ne bi vzel tudi usodo Slovencev v svoje roke, ko je svojej vladi zapovedal, rekoč, napravite mir mej mojimi narodi! Končavši svoj govor zakliče trikratni „živio“ na cesarja; ta klic od 1000 grl gromovito odmeva, godba zasvira cesarsko himno, katero vse občinstvo stoji in razkritih glav posluša. Zdaj nastopi g. dr. J. Šuc, naš deželni poslanec, ter opisuje v daljšem govoru razmere mej nami, kot blizo nemške meje in mej Nemci se nahajajočimi na drobno; on z popularnimi besedami prav živo risa, kako se ima v šoli poučevati; koliko nam je nemščine treba, kako moramo svoj jezik spoštovati in čislati in da mi pač drugega ne tirjamo, nego toliko ravnopravnosti, kakor se je nam, kot človekom dati mora. Za vse to razmotravanje žel je obilno živahnega priznanja in odobravanja. Na to se občni zbor sklene in prične se prosta zabava.

(Dalje prih.)

Iz Holma pri Ormoži. (Šolska veselica.) Poslednji den meseca avgusta bil je za tukajšnje prebivalce den radosti in veselja, bil je den, kakoršnega še do sedaj niso doživeli. G. Fr. R. učitelj na Holmu izvedevši, da ormoški učitelji nameravajo prirediti šolsko veselico ter juga povabiti, naj se te veselice s šolsko mladino udeleži,

izrazil se je med nekaterimi rodoljubi v Ormoži, da bi bilo dobro, ako bi Holmljanci sami osnovali svojim šolarjem veselico. Gospod dr. Geršak ponudil mu je takoj svojo podporno roko pri tej zadevi. Sedaj so se začele priprave. Krajni šolski svet in holmski predstojnik delala sta na živo jagmo, da je bilo vse v četrdesetih dneh za veselico pripravljeno. Dekline plele so dve noči vence za olepšanje prostora, na katerem se je veselica vršila. In kaka navdušenost vladala je med njimi! Tukaj slišali so se sladko — zvočni glasovi krasnih slovenskih pesnij, zdaj umetnih, zdaj prostonarodnih, zdaj pobožnih cerkvenih, zdaj veselih pastirskih, da je človeku slušajočemu te čarobne glasove, moralo srce veselja poskakovati! Hvala vam, drage deklince, katere ste imele toliko skrbi, truda in brige za tako hvalevredno podjetje! Rodoljubni dijaki iz okolice priskrbeli so svečanosti primernih napisov, olepšali od zunaj cerkev sv. Janeza krstitelja s podobo jih veličanstva presvitlega cesarja in jej na straneh viseli ste podobi cesarjeviča in jegove soproge. Polno trobojnic vihralo je na cerkvi in krog nje. Okolo dveh popoldne jeli so pokati topiči, da se je slišalo daleč prek Drave na Hrvaško. Gostje prišli so iz Središča, od Svetinj, sv. Miklavža, sv. Bolfanka, a bilo bi jih iz Središča še več, ko bi povabljenec bila prispela o pravem časi povabila, kar je brž ko ne zopet zakrivila iz golega sovraštva do nas c. kr. ormoška pošta. To je gadna zloba. Iz Ormoža prišlo je, se veda vsa k narodnej stranki spadajoča inteligenca, samo g. dr. Petovara smo pogrešali. Kaj je bil vzrok, da ga ni bilo, ne vemo, saj morda ni na stare dni smuknil v nemškutarsko torbo? Okolo pol treh šli so učenci in učenke spremljani od domačih godev iz šole v lepem redi k cerkvi; kder je bil za govornike postavljen, lepo ozaljšan oder z napisom slavnoznanega pesnika B. Mirana: „Ime slovensko tebi sveto bodi, — Ne srami ga, sramiti ga ne daj.“

(Dalje prih.)

Od Ormoža. (Volitev v okrajni zastop) Ni še dolgo, da se je vršila volitev v okr. zastop na mesto obstopivšega g. Kofler-ja in spet se nam je postaviti na volišče. Vsredo dne 27. t. m. se bode vršila iz skupine velikoposestnikov volitev enega uda v okrajni zastop na mesto umrlega župnika č. g. Majheniča. Kar je bil g. Majhenič kot delaven domoljub, kaj kot neustrašljivi boritelj za pravico, to ni treba na drobno razkladati; bil je z eno besedo: Mož na vsakem mestu. — Treba je tedaj, da se mu v okrajni zastop izvoli vreden naslednik. — Odlični domoljubi ormoški v zvezi z vrlimi Središčani so se v tej zadevi posvetovali in odločili, da se voli č. g. Albin Švinger. župnik pri sv. Miklavžu. On je več let služboval kot župnik v Središču in pozna vse potrebe okraja prav dobro; z njegovim mirnim a odločnim vedenjem si je pridobil občno zaupanje in bo se tudi zaupanja, ki ga njegovi volilci v njega sta-

vimo, pri vsaki priliki vrednega skazoval. — Mi se tedaj obračamo do vseh gg. volilcev, osobito pa do naših kmetskih volilcev in zvestih Središčanov, da se vsi volitve udeležijo; nobeden naj ne ostane doma, tudi pri slabem vremenu ne, ker bode le malo glasov zmago odločilo. Slovenski svet pa naj uže naprej izve imena volilcev, na katere se slobodno zanašamo in ki bodo due 27. t. m. spet rešili narodno čast ormoškega okraja, ti so: Alt Ivan, Cajnkar Lovro, Erhatič Alojzij, Horvat Anton, Ivanuša Martin, Janžekovič Franc, Jež Andraž, Kolarič Martin, Kral Jožef, Lab Jakob, Lichtenwalner Blaž, Majcen Tomaž, Meško Jožef, Meško Boštjan, Mohorič Jože, Mubič Andraž, Munda Franc, Munda Juri, Munda Šimon, Rajh Alojzij, Zadravec Matjaž, Simonič Jože, Skerlec Martin, Skuhala Anton, Sterman Ivan, Stiberc Blaž in Tomažič Ivan; kot neomahljiv steber pa bodo nam stali vrli Središčani gg. Skuhala, Čulek, Kočever, Klemenčič, Zadravec in Sajnkovič. Gg. volilce opozorimo, da vsak prinese seboj volilno izkaznico (Legitimations-Karte), ter da vsak ob določeni uri pride. — Na svidanje tedaj, dragi rojaki!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Od Gorice peljali so se svitli cesar v Nabrezino. Tukaj je na povelje c. k. namestnika v Trstu, bivšega liberalnega ministra barona Depretisa, okrajni glavar Hänel županu prepovedal cesarja slovenski nagovoriti. Ubogi župan jeclja nemški pa cesar to kmalu opazijo in vprašajo: ali niso tu Slovenci? Tisočerni „živijo“-klici zadonijo in naznanjajo cesarju resnico, katero si c. k. uradniki in privrženci nemško-liberalne stranke prizadevajo zatajiti in prekriti. Spodletelo jim je. V Herpeljah je dež lil pa Slovenci so v velikih trumah čakali na cesarja, ki se pripeljavši takoj podajo kakor oča med otroke rekoč: Smo li Slovenci? Potem so cesar se odpeljali v Pulj (Polo) in dalje v Miramar in Trst, kamor je tudi cesarica, cesarjevič in cesarična prišla. Cesar in jegova rodbina je obiskala mesto in razstavo pa veselje motilo in grenilo je slabo vreme in žuganje italijanskih prekuhuhov. Na poti iz Ronke v Trst zasačili so rogovileža poitalijančenega Nemea in deserterja Oberdanka, ki je 2 bombi peljal na vozičku, da bi „cesarju posvetil“, kakor je žandarju rekel, ki ga je prejel. Žandarja je hotel ustreliti z revolverjem pa ni mogel, ker je za roko bil uže zgrabljen. Zvedelo se je, da je v Trst odpotoval drug prekuhuh, nekov italijanski jud Levy in delavec Alkatore. Ves Trst je razburjen. Dne 18. sept. bil je velik obed v Miramaru; slovenski poslanci Nabergoj in dr. Vošnjak so bili povabljeni; po obedu bila je kranjska deputacija predstavljena cesarici, ki je obljubila drago leto priti v Ljubljano. Živel! Zvečer 19. sept. je cesar s cesarico odpo-